

ชวนเที่ยว

ที่จริงแล้วเส้นทางสายนี้จุดหมายปลายทางคือ
พะเนินทุ่ง จุดชมวิวและทะเลหมอกของอุทยานแห่งชาติ
แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี แต่การเดินทางครั้งนี้ผมเดิน
ทางแคบกลางทางเท่านั้น นั่นคือ ที่หน่วยพิทักษ์อุทยาน
ถ.4 บ้านกร่าง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และหลาย
คนจะเรียกที่นี่ว่า แคมป์บ้านกร่าง

ที่นี่เป็นสถานที่ยอดนิยมแห่งหนึ่งในการดูนกและดูผีเสื้อ โดยเฉพาะในช่วงหน้าร้อนแบบนี้ นับว่าเป็นสวรรค์ของนักดูผีเสื้อเลยทีเดียว

นกปรอดเหลืองหัวจุก

ค่างแว่นถิ่นใต้

เส้นทางสายผีเสื้อ บ้านกร่าง

นกเงือกสีน้ำตาล

อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

คาบเศษไม้กิ่งไม้มาเสมอ นกทั้งสองตัวกำลังช่วยกันทำรัง ภาพนี้ทำให้
ผมอดยิ้มไม่ได้ ความรักกำลังเริ่มก่อตัวขึ้น อีกไม่นานจะมีลูกนกน้อยๆ
ตรงนี้จะบ้านที่แสนอบอุ่นของครอบครัวนกพญาปากกว้างทองแดง
ผมเดินไปรอบๆ สนามหญ้าที่เป็นลานกางเต็นท์ นกยางกรอก
หลายตัวเดินหากินไปทั่วแคมป์ ไกลๆ กับบริเวณท้องน้ำ ผีเสื้อ

หลากหลายชนิดก็มีอยู่บริเวณนี้ โดยเฉพาะ ผีเสื้อพเนจร ซึ่งเป็นผีเสื้อใน
ดวงใจของผม นั่นมีอยู่หลายตัวมาก ผีเสื้อหางดาบลายขีด รวมทั้งผีเสื้อ
ในวงศ์ผีเสื้อสีน้ำเงินอีกหลายตัว

เริ่มเข้าช่วงบ่าย ผมเตรียม
ตัวเข้าไปดูผีเสื้ออีกครั้ง ระยะทาง
ไม่ไกลจากแคมป์บ้านกร่าง ห่าง
ประมาณเพียงไม่ถึง 2 กิโลเมตร

เพราะจะมีผีเสื้อออกมาเป็นจำนวนมาก
ตลอดทาง ตั้งแต่ทางขึ้นบริเวณด่านสาม
ยอด จนถึงบ้านกร่าง และสุดท้ายที่
พะเนินทุ่ง ผมจึงยินดีที่จะเรียกเส้นทาง
สายนี้ว่า "เส้นทางสายผีเสื้อ" แคมป์บ้าน
กร่าง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน
เมื่อเดินทางไปถึงบริเวณแคมป์บ้าน

เมมเริ่มค
แคมป์บ้าน
แสง
จะตก สุด
แคมป์บ้าน
ร

พะเนิ่นทุ่ง ผมจึงยินดีที่จะเรียกเส้นทาง
สายนี้ว่า “เส้นทางสายผีเสื้อ” แคมป์บ้าน
กร่าง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

เมื่อเดินทางไปถึงบริเวณแคมป์บ้าน
กร่าง ผมเริ่มทักทายพี่ๆ เจ้าหน้าที่หลาย
คนที่พอคุ้นหน้าคุ้นตากันอยู่บ้าง

นกพญาปากกว้างทองแดง (1)

ผีเสื้อ (ผีเสื้อแผนที่ลายหินอ่อน)

ผีเสื้อในวงศ์ผีเสื้อสีน้ำเงิน ดูดกินเหงื่อจากร่างกาย

“ตรงลำธารผีเสื้อเริ่มมีเยอะนะ ลงไปดูหรือยัง มีนกพญาปากกว้าง
ทองแดงมาทำรังแถวๆ นี้ด้วยนะ” เสียงพี่เจ้าหน้าที่อุทยานบอก เมื่อเห็น
ผมเตรียมอุปกรณ์ถ่ายภาพเตรียมไปดูผีเสื้อ

ลำธารที่บอกก็อยู่บริเวณลานกางเต็นท์เดินไปเพียงไม่กี่เมตร เมื่อ
ผมลงไปถึงลำธารผีเสื้อมากมายหลายชนิดลงกินโป่งอยู่เป็นจำนวนมาก
โดยเฉพาะผีเสื้อเสือดาวเล็กและผีเสื้อหนอนคูนธรรมดา ที่มีจำนวน
หลายสิบตัว อีกทั้งยังมีผีเสื้อปลายปีกส้มเล็ก ผีเสื้อหนอนจำปี ผีเสื้อ
เหลืองสยาม และอีกหลายชนิด บินวนเวียนไปทั่วเหนือลำธารใกล้ลาน
กางเต็นท์

นกพญาปากกว้างทองแดง 2 ตัว บินสลับกันไปมา ปากของทั้งคู่จะ

เริ่มเข้าช่วงบ่าย ผมเตรียม
ตัวเข้าไปดูผีเสื้ออีกครั้ง ระยะทาง
ไม่ไกลจากแคมป์บ้านกร่าง ห่าง
ประมาณเพียงไม่ถึง 2 กิโลเมตร
จะมีจุดที่นักดูนกและดูผีเสื้อแวะ
เวียนมาบริเวณนี้กันเป็นประจำ

เป็นจุดสำคัญที่นักดูนกจะมารอดู
นกในพื้นที่อุทยาน รวมทั้งเป็นจุดที่สามารถดูผีเสื้อได้
จำนวนมากด้วยเช่นกัน เส้นทางนี้เป็นเส้นทางเดียวกัน
กับทางมุ่งหน้าขึ้นไปสู่ผืนหินทุ่ง เส้นทางจะต้องผ่าน
ลำธารเล็กๆ ที่ไหลคดเคี้ยวไปมาอยู่ 3 ครั้ง จนเรียก
กันติดปากว่า ลำธาร 1 ลำธาร 2 และลำธาร 3

สองข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่ ผมขับรถผ่าน
ลำธาร 1 และ 2 โดยมุ่งหน้าตรงไปยังลำธาร 3 ก่อน
แสงแดดในช่วงบ่ายแรงกล้ามากขึ้น เมื่อถึงลำธาร 3
ต้องตะลึงไปกับผีเสื้อจำนวนมาก โดยเฉพาะผีเสื้อ
แผนที่ลายหินอ่อน ที่เกาะกลุ่มลงกินโป่งจำนวนมาก

ผมคาดคะเนจากสายตามีจำนวนหลายร้อยตัวเลยทีเดียว โดยที่ผมยัง
ไม่รวมผีเสื้อชนิดอื่นๆ ที่มีอยู่จำนวนมากอีกหลากหลาย รวมแล้วอีกเป็น
ร้อยๆ ตัวเช่นเดียวกัน

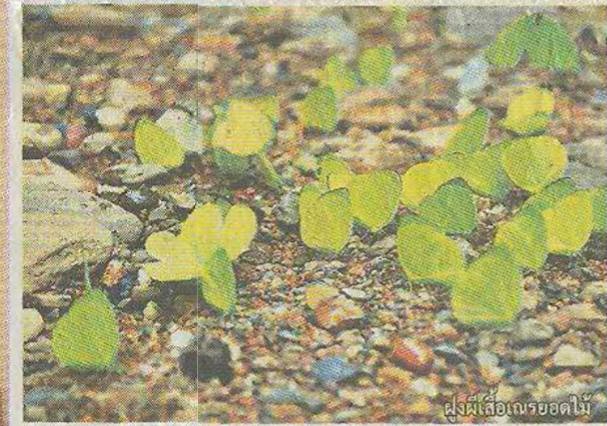
ผมค่อยๆ ก้าวด้วยความระมัดระวัง ไม่เร็วจนเกินไปนัก ไปยังฝูง
ผีเสื้อที่กำลังลงกินโป่งอยู่ แล้วค่อยๆ ทุรุดตัวก้มลง และบ่อยครั้งที่ผม
จะล้มตัวลงนอนกับพื้น เพื่อถ่ายรูปีผีเสื้อ ด้วยจำนวนผีเสื้อที่
มากมายขนาดนี้ อยู่ใกล้ลำธาร และผีเสื้อบางชนิดก็ไม่ได้กลัวคน
มากเท่าไรนัก บางครั้งเราจึงสามารถเข้าไป
ใกล้ฝูงผีเสื้อได้โดยที่ผีเสื้อก็ไม่ตื่นกลัว
จนบางทีเหมือนว่าเรากำลังนั่งเล่น

อยู่กับฝูงผีเสื้อเลยทีเดียว

ผีเสื้อต้องลงกินโป่งเพื่อต้องการอาหารและแร่ธาตุ และความเค็ม
ของเหงื่อของคนเรานั้นก็เป็นเครื่องดึงดูดผีเสื้อได้เช่นเดียวกัน เหงื่อ
เค็มๆ ของเราก็เป็นอาหารด้วย จึงไม่แปลกใจที่ว่า เมื่อผมนั่งอยู่ เหงื่อ
ที่ออกมาจากร่างกายจะทำให้ผีเสื้อที่ไม่ค่อยกลัวคน บินเข้ามาหาเรา
และเกาะตามตัวเราได้เช่นกัน บางทีถ้าเราอ้อมมือออกไปบริเวณฝูงผีเสื้อ
ที่กำลังหากินอาจจะจะมีผีเสื้อบางตัวบินเข้ามาเกาะที่มือเราก็คงได้ โดย
เฉพาะผีเสื้อในวงศ์ผีเสื้อสีน้ำเงิน อย่างผีเสื้อฟ้าขอบขนธรรมดา ที่ชอบ
บินมาเกาะที่มือผมเป็นประจำ

จากแดดที่แรงกล้าและร้อนอบอ้าว เหนือผืนป่า เบื้องบนท้องฟ้าผม

ฝูงผีเสื้อเพรชออกใบ

ผีเสื้อลายผีเสื้อ, ผีเสื้อพเนจร

เมฆเริ่มครึ้มฝน เสียงฟ้าคำรามมาแต่ไกล ผมตัดสินใจกลับมาที่บริเวณแคมป์บ้านกร่างก่อนที่ฝนจะตกลงมา

แสงตะวันค่อยๆ อ่อนลงไปทุกที ท้องฟ้าที่มีดครึ้มทำท่าเหมือนฝนจะตก สุดท้ายก็ไม่ตกลงมา ค่ำแว่นถิ่นใต้เริ่มออกหากินอีกครั้ง บริเวณแคมป์บ้านกร่างจะมีค่างแว่นออกมาให้ได้พบเห็นอยู่เสมอๆ ผมเดินไปรอบๆ ลานกางเต็นท์อีกครั้ง เพื่อเปลี่ยนมาเดินดูนกบ้าง ช่วงเย็นเสียงไพเราะของนกนางแอ่นดังมาจากพุ่มไม้ นกเงือกอย่างนกกก หรือกาฮัง จะบินผ่านไปมาเสมอ นกปรอดทองและนกปรอดเหลืองหัวจุก บินอยู่ไม่ไกลหลังห้องครัวที่ร้านขายอาหารของทางอุทยาน และตรงหลังครัวนี้ก็เช่นกัน ที่ทุกครั้งที่ผมมาที่บ้านกร่าง ดกกลางคืนผมจะมานั่งรอดูเม่นที่ชอบออกมาหาเศษอาหารกินอยู่เสมอ มีครั้งหนึ่งผมพบอึเห็นเครือที่ตรงนี้ด้วย

น

โอ๊กลาสี่ ลายทึบ

รุ่งเช้าผมตื่นมาพบกับความหนาวเย็นและสายหมอกที่พัดผ่านมา แม้จะอยู่ในช่วงกลางฤดูร้อน แต่ในตอนเช้าที่แคมป์บ้านกร่างอากาศยังคงเย็นสบาย ผมเดินไปดูเทอร์โมมิเตอร์ บอกอุณหภูมิที่ 20 องศาเซลเซียส เท่านั้น เงาของปีกนกขนาดใหญ่ตัดกับแสงตะวันที่แรงกล้า แล้วบินเข้ามาเกาะบนต้นไม้ นกเงือกสีน้ำตาล 3 ตัว กำลังผลัดเปลี่ยนกันช่วยกันป้อนอาหารให้ลูกนกในโพรงที่กำลังอยู่ในช่วงการเจริญเติบโต ค่ำค่ำกับการที่วันนี้ผมเฝ้ารอคอยที่จะเห็นภาพของครอบครัวนกเงือกสีน้ำตาลที่น่ารักเช่นนี้

เสียงลำธารไหลเอื่อยๆ ผีเสื้อแผนที่ลายหินอ่อน ผีเสื้อแผนที่เล็กและฝูงผีเสื้อเงรจำนวนมาก เกาะกลุ่มอยู่ริมลำธาร บริเวณลำธาร 2 เมื่อครั้งมีรถยนต์วิ่งผ่านข้ามลำธารเพื่อเดินทางต่อไปยังพะเนินทุ่ง ฝูงผีเสื้อจำนวนมากจะโฉบบินขึ้นพร้อมกัน “ใบไม้บินได้” ผมคิดถึงคำนี้ทุกครั้งที่มีมองเห็น

ผมเรียกเส้นทางสายนี้ว่า เส้นทางสายผีเสื้อ เพราะเส้นทางนี้มีผีเสื้อจำนวนมากและมีหลายๆ อย่างที่น่าสนใจ

แคมป์บ้านกร่างอาจจะเป็นเพียงจุดแวะพักกลางทางสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะขึ้นไปสู่พะเนินทุ่ง การเดินทางจุดหมายคือ จุดสิ้นสุดของการเดินทาง แต่ระหว่างทางอาจจะมีเรื่องราวที่น่าสนใจมากกว่า.. ปลายทาง

● เรื่อง/ภาพ : รัลย์ ผีเสื้อพเนจร

ท้องฟ้ายามเย็นแคมป์บ้านกร่าง

